

Publicerad 2005-09-13 12:26 av Nikanor

stjärnfall

förälskelsen biter huvudet av dig
du är bara dockan som famlar i gränden när det är mörkt
hon bara utnyttjar din godtrohet

hon är så hemsk att du njuter
du njuter av att hänga ut henne i ditt lilla medium
när du frågar får du inget bra svar

svaret är du, men du förstår inte detta faktum
du lever genom hennes falska smekningar
hon som blöder när du inte ser

tillsammans kan vi inte förändra våra liv
till fryspunkten
där är bara dit vi kom och sedan blev vi is och stelnade för alltid

isen har smält nu och hon tittar efter någon ny
att frysa fast vid sitt kalla liv
jag har mina köldskador

det var ett tag sen jag såg upp mot stjärnorna
nu gör jag det igen och ser mig själv
du börjar smälta och din tomma äkthet försvann lika fort ett stjärnfall

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nikanor med Poeter.se id #3821 innehar upphovsrätten